

Határozatok Tára

A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (első tanács)

2014. november 25.*

„Közös kül- és biztonságpolitika — Iránnal szemben az atomfegyverek elterjedésének megakadályozása érdekében hozott korlátozó intézkedések — A pénzeszközök befagyasztása — Mérlegelési hiba — A hatékony bírói jogvédelemhez való jog — Kártérítési kérelem”

A T-384/11. sz. ügyben,

a **Safa Nicu Sepahan Co.** (székhelye: Iszfahán [Irán], képviseli: A. Bahrami ügyvéd)

felperesnek

az **Európai Unió Tanácsa** (képviselek kezdetben: A. Vitro és R. Liudvinaviciute-Cordeiro, később: R. Liudvinaviciute-Cordeiro és I. Gurov, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen,

egyrészt az Iránnal szembeni korlátozó intézkedésekről szóló 961/2010/EU rendelet végrehajtásáról szóló, 2011. május 23-i 503/2011/EU tanácsi végrehajtási rendelet (HL L 136., 26. o.), valamint az Iránnal szembeni korlátozó intézkedésekről és a 961/2010/EU rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2012. március 23-i 267/2012/EU tanácsi rendelet (HL L 88., 1. o.; helyesbítés: HL L 93., 85. o.) részleges megsemmisítése, másrészt pedig kártérítés iránt benyújtott kérelme tárgyában,

A TÖRVÉNYSZÉK (első tanács),

tagjai: H. Kanninen elnök, I. Pelikánová (előadó) és E. Buttigieg bírák,

hivatalvezető: N. Rosner tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2014. március 4-i tárgyalásra,

meghozta a következő

Ítéletet

A jogvita előzményei

- 1 A jelen ügy azon, az Iráni Iszlám Köztársasággal szemben nyomásgyakorlás céljából bevezetett korlátozó intézkedésekkel kapcsolatos, amelyek célja, hogy ez utóbbi megszüntesse az atomfegyverek elterjedésének veszélyével járó tevékenységeit és az atomfegyverek célba juttatására szolgáló rendszerek fejlesztését (a továbbiakban: az atomfegyverek elterjedése).

* Az eljárás nyelve: angol.

- 2 A felperes, a Safa Nicu Sepahan Co. iráni részvénytársaság.
- 3 A 2010/413 határozat módosításáról szóló, 2011. május 23-i 2011/299/KKBP tanácsi határozat (HL L 136., 65. o.) felvette a „Safa Nicuként” azonosított szervezet nevét az atomfegyverek elterjedésében közreműködő szervezetek jegyzékébe, amely az Iránnal szembeni korlátozó intézkedésekről és a 2007/140/KKBP közös álláspont hatályon kívül helyezéséről szóló, 2010. július 26-i 2010/413/KKBP tanácsi határozat (HL L 195., 39. o.; helyesbítés: HL L 197., 19. o.) II. mellékletében szerepel.
- 4 Következésképpen a 961/2010 rendelet végrehajtásáról szóló, 2011. május 23-i 503/2011/EU tanácsi végrehajtási rendelet (HL L 136., 26. o.) felvette a „Safa Nicuként” azonosított szervezet nevét az Iránnal szembeni korlátozó intézkedésekről és a 423/2007/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2010. október 25-i 961/2010/EU tanácsi rendelet (HL L 281., 1. o.) VIII. mellékletében szereplő jegyzékbe.
- 5 A 2011/299 határozat és az 503/2011 végrehajtási rendelet indokolásában a következőképpen jellemezték a „Safa Nicuként” azonosított szervezetet: „[t]ávközlési vállalat, amely berendezéseket szállított a NAŰ-nek való bejelentés nélkül épült, Fordow-ban (Qom) található telephez”.
- 6 A felperes egyik kereskedelmi partnerének figyelmeztetését követően a 2011. június 7-i levelében azt kérte az Európai Unió Tanácsától, hogy módosítsa a 961/2010 rendelet VIII. mellékletét úgy, hogy vagy kiegészíti és kijavítja a „Safa Nicuként” azonosított szervezetnek a szóban forgó jegyzékekbe történt felvételét, vagy pedig utóbbit törli onnan. E tekintetben arra hivatkozik, hogy az említett felvétel vagy egy másik szervezetre vonatkozott, vagy pedig a Tanács követett el hibát nevének a 961/2010 rendelet VIII. mellékletében szereplő jegyzékbe történt felvételével.
- 7 Mivel a felperes nem kapott választ a 2011. június 7-i levelére, telefonon kereste meg a Tanácsot, majd küldött részére 2011. június 23-án egy újabb levelet.
- 8 A „Safa Nicuként” azonosított szervezetnek a 2010/413 határozat II. mellékletében és a 961/2010 rendelet VIII. mellékletében található jegyzékbe történt felvételét fenntartotta a 2010/413 határozat módosításáról szóló, 2011. december 1-jei 2011/783/KKBP tanácsi határozat (HL L 319., 71. o.) és a 961/2010 rendelet végrehajtásáról szóló, 2011. december 1-jei 1245/2011/EU tanácsi végrehajtási rendelet (HL L 319., 11. o.).
- 9 A 2011/783 határozatban és az 1245/2011 végrehajtási rendeletben a „Safa Nicu” megjegyzést felváltotta a „Safa Nicu, más néven: »Safa Nicu Sepahan«, »Safanco Company«, »Safa Nicu Afghanistan Company«, »Safa Al-Noor Company«, illetve »Safa Nicu Ltd Company«” megjegyzés. Hasonlóképpen az érintett szervezetre vonatkozó azonosítási információként említésre került öt cím Iránban, az Egyesült Arab Emírségekben és Afganisztánban.
- 10 A Tanács a 2011. december 5-i levélben tájékoztatta a felperest nevének a 2010/413 határozat II. mellékletében és a 961/2010 rendelet VIII. mellékletében szereplő jegyzékekben történt fenntartásáról. Megállapította, hogy a felperes által 2011. június 7-én benyújtott észrevételek nem igazolják a korlátozó intézkedések megszüntetését. Pontosította, hogy a nevére vonatkozó hiányos megjegyzés ellenére a „Safa Nicuként” azonosított szervezetnek a felvétele valóban a felperesre vonatkozott. A fenti 9. pontban felidézett módosításokról is tájékoztatta a felperest.
- 11 Mivel a 961/2010 rendeletet hatályon kívül helyezte az Iránnal szembeni korlátozó intézkedésekről szóló, 2012. március 23-i 267/2012/EU tanácsi rendelet (HL L 88., 1. o.; helyesbítés: HL L 93., 85. o.), a felperes nevét a Tanács felvette ez utóbbi rendelet IX. mellékletébe. A felperesre vonatkozó indokolás megegyezik az 1245/2011 végrehajtási rendeletben szereplő indokollással.

- 12 A Tanács a 2012. december 11-i levélben tájékoztatta a felperest nevének a 2010/413 határozat II. mellékletében, valamint a 267/2012 rendelet IX. mellékletében szereplő jegyzékekben történt fenntartásáról, valamint közölte vele mellékletben ez utóbbi rendeletet.
- 13 A 2010/413 határozat módosításáról szóló, 2014. április 16-i 2014/222/KKBP tanácsi határozat (HL L 119., 65. o.) törölte a felperes nevét a 2010/413 határozat II. mellékletében szereplő jegyzékből. A 267/2012 rendelet végrehajtásáról szóló, 2014. április 16-i 397/2014/EU tanácsi végrehajtási rendelet (HL L 119., 1. o.) következképpen törölte a nevét a 267/2012 rendelet IX. mellékletében szereplő jegyzékből.

Az eljárás és a felek kérelmei

- 14 A Törvényszék Hivatalához 2011. július 22-én benyújtott keresetlevéllel a felperes előterjesztette a jelen keresetet.
- 15 A Törvényszék Hivatalához 2013. január 31-én benyújtott beadványban a felperes a 267/2012 rendelet elfogadását követően módosította kereseti kérelmeit.
- 16 Mivel módosult a Törvényszék tanácsainak összetétele, az előadó bírót az első tanácsba osztották be, amelynek következképpen a jelen ügyet kiosztották.
- 17 A Törvényszék eljárási szabályzatának 64. cikkében előírt pervezető intézkedések keretében a Törvényszék a 2014. január 16-i levélben felhívta a feleket, hogy írásban válaszoljanak bizonyos kérdésekre. A felek 2014. január 31-én benyújtották válaszaikat.
- 18 A Törvényszék 2014. február 4-én felhívta a feleket, hogy a 2014. január 16-án feltett kérdésekre a másik fél által adott válaszok tekintetében nyújtsák be észrevételeiket. A felek 2014. február 20-án benyújtották észrevételeiket. A felperes észrevételei a mellékletben tartalmazták az őt ért kár bizonyításához szükséges kiegészítő dokumentumokat.
- 19 A Törvényszék a felek szóbeli előadásait és az általa írásban és szóban feltett kérdésekre adott válaszait a 2014. március 4-i tárgyaláson hallgatta meg.
- 20 A válaszban, valamint a Törvényszék kérdéseire 2014. január 31-én benyújtott és a kereseti kérelmeknek a 267/2012 rendelet elfogadását követő módosítására adott válaszában kifejtett részleges elállásokat követően a felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:
- semmisítse meg az 503/2011 végrehajtási rendelet I. melléklete I. része B. pontjának 19. pontját, valamint a 267/2012 rendelet IX. melléklete I. része B. pontjának 61. pontját, amennyiben e pontok a felperesre és annak leányvállalataira vonatkoznak;
 - kötelezze a Tanácsot 2013. január 1-jétől számított 5%-os éves kamattal növelt 7 662 737,40 euró összegű kártérítés felperes részére történő megfizetésére;
 - kötelezze a Tanácsot a költségek viselésére.
- 21 A Tanács azt kéri, hogy a Törvényszék:
- utasítsa el a keresetet;
 - kötelezze a felperest a költségek viselésére.

A jogkérdésről

1. A felperes nevének a szóban forgó jegyzékekbe történt felvételének a megsemmisítése iránti kérelemről

- 22 Beadványaiban a felperes a megsemmisítés iránti kérelem alátámasztása érdekében három jogalapra hivatkozott, amelyek közül az első az indokolási kötelezettség megsértésén, a második mérlegelési hibán, valamint „hatáskörrel való visszaélésen”, a harmadik pedig a védelemhez való jogának és a hatékony bírói jogvédelemhez való jogának a megsértésén alapul.
- 23 Meg kell azonban állapítani, hogy a felperes az első jogalap keretében annak a hivatkozására szorítkozott, hogy a megtámadott jogi aktusok nem tartalmazzak az arra való következtetést lehetővé tévő kellően pontos információkat, hogy a „Safa Nicuként” azonosított szervezet felvétele ténylegesen érintette őt.
- 24 Márpedig ahogy az a felperesnek a Törvényszék kérdéseire 2014. január 31-én benyújtott válaszából kitűnik – tekintettel a Tanács által a beadványaiban, majd a 2011. december 5-i levelében szolgáltatott magyarázatokra, valamint az 1245/2011 végrehajtási rendelet által végrehajtott módosítást követően –, már nem vitatja, hogy a kérdéses felvétel érinti őt.
- 25 Ilyen körülmények között nem szükséges megvizsgálni az első jogalapot.
- 26 A felperes a második jogalappal azt állítja, hogy a Tanács a korlátozó intézkedések vele szembeni elfogadásával mérlegelési hibát, valamint „visszaélt hatáskörével”.
- 27 Egyrészt a felperes pontosítja, hogy nem távközlési vállalat, valamint hogy nem vett részt a berendezéseknek a Fordow-ban (Qom) található telephez történő szállításában. Ebben az összefüggésben hozzáteszi, hogy a Tanács nem mutatott be a felperes által ennek a telepnek szállított berendezésekre vonatkozó semmilyen bizonyítékot.
- 28 Másrészt a felperes arra hivatkozik, hogy az általa nem hivatalos forrásból szerzett információk szerint a nevét a fontos ajánlati felhívásokban való részvételének a megakadályozása érdekében egy európai versenytárs által szolgáltatott pontatlan információk alapján vették fel a korlátozó intézkedésekkel érintett szervezetek jegyzékébe.
- 29 Egyrészt a Tanács azt válaszolja, hogy érvényes az arra alapított indok, hogy a felperes berendezéseket szállított a Fordow-ban (Qom) található telephez. Másrészt úgy véli, hogy helytelen és nem alátámasztott az az állítás, amely szerint a felperes nevének a szóban forgó jegyzékekbe történt felvétele az európai versenytárs által szolgáltatott pontatlan információkon alapul.
- 30 Először is a „hatáskörrel való visszaélésre” alapított kifogást tekintve emlékeztetni kell arra, hogy valamely jogi aktus kizárólag akkor számít a hatáskörrel való visszaélésnek, ha tárgyilagos, releváns és egybehangzó jelek alapján nyilvánvaló, hogy azt kizárólag vagy legalábbis elsősorban a hivatkozott céloktól eltérő célok elérése, vagy a konkrét tényállás kezelésére a Szerződés által kifejezetten előírt eljárás megkerülése érdekében fogadták el (lásd: 2009. október 14-i Bank Melli Iran kontra Tanács ítélet, T-390/08, EBHT, EU:T:2009:401, 50. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 31 A jelen ügyben a felperes egyáltalán nem támasztja alá azon állítását, amely szerint a nevét az európai versenytárs által szolgáltatott pontatlan információk alapján vették fel a korlátozó intézkedésekkel érintett szervezetek jegyzékébe, állításának alátámasztása érdekében azonban nem hoz fel semmilyen körülményt vagy fejleményt, és még azt sem pontosítja, hogy az atomfegyverek elterjedésének és finanszírozásának a megakadályozásán kívül mi volt a Tanács által ténylegesen követett cél a megtámadott jogi aktusok elfogadásával. A hatáskörrel való visszaélésre alapított kifogás nem teljesíti az eljárási szabályzat 44. cikke 1. §-a c) pontjának követelményeit, mivel nem kellően világos és pontos

ahhoz, hogy lehetővé tegye a Tanács számára a védekezésének előkészítését, a Törvényszéknek pedig azt, hogy a megsemmisítés iránti kérelemről határozzon, adott esetben az annak alátámasztására szolgáló egyéb információ hiányában. Következésképpen a kifogást elfogadhatatlannak kell nyilvánítani.

- 32 Másodszor a mérlegelési hibára alapított kifogást tekintve a Bíróság a korlátozó intézkedések felülvizsgálata során emlékeztetett arra, hogy az európai uniós bíróságoknak az EUM-Szerződés alapján biztosított hatáskörüknek megfelelően biztosítaniuk kell valamennyi uniós jogi aktus jogszerűségének az uniós jogrend szerves részét képező alapvető jogokra tekintettel történő, főszabály szerint teljes felülvizsgálatát (lásd: 2013. november 28-i Tanács kontra Fulmen és Mahmoudian ítélet, C-280/12 P, EBHT, EU:C:2013:775, 58. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 33 Ezen alapvető jogok rangsorában szerepel különösen a hatékony bírói jogvédelemhez való jog (lásd: Tanács kontra Fulmen és Mahmoudian ítélet, EU:C:2013:775, 59. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 34 Az Európai Unió Alapjogi Chartája 47. cikkében biztosított bírósági felülvizsgálat hatékonysága többek között azt követeli meg, hogy az uniós bíróság meggyőződjön arról, hogy a kérdéses jogi aktus, amely az érintett személy vagy szervezet tekintetében egyedi hatállyal rendelkezik, kellően biztos ténybeli alappal rendelkezik. Ez magában foglalja az említett jogi aktus alapjául szolgáló indokolásban hivatkozott tények ellenőrzését, aminek folytán a bírósági felülvizsgálat nem a hivatkozott indokok absztrakt valószínűségének értékelésére korlátozódik, hanem arra irányul, hogy megalapozottak-e ezen indokok, vagy legalább azok közül egy, ugyanezen jogi aktus alátámasztására önmagában elengedőnek tekintett indok megalapozott-e (lásd ebben az értelemben: Tanács kontra Fulmen és Mahmoudian ítélet, EU:C:2013:775, 64. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 35 E célból az uniós bíróság feladata e vizsgálat elvégzése úgy, hogy adott esetben az Unió illetékes hatóságát az ilyen vizsgálathoz releváns – bizalmas vagy nem bizalmas jellegű – információk vagy bizonyítékok szolgáltatására kéri (lásd: Tanács kontra Fulmen és Mahmoudian ítélet, EU:C:2013:775, 65. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 36 Vitatás esetén ugyanis az Unió illetékes hatóságának kell az érintett személlyel szemben felhozott indokok megalapozottságát bizonyítani, és nem az érintett személynek kell az említett indokok megalapozottságának hiányára vonatkozó bizonyítékot szolgáltatni (lásd: Tanács kontra Fulmen és Mahmoudian ítélet, EU:C:2013:775, 66. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 37 A jelen ügyben a Tanács a Törvényszék kérelmére adott válaszában rámutatott arra, hogy a felperest érintő korlátozó intézkedések elfogadásával és fenntartásával kapcsolatos, a rendelkezésre álló egyetlen bizonyíték valamely tagállamtól származó, a felvételre vonatkozó javaslat volt. Pontosította, hogy az e javaslatban szereplő információkat átvették a megtámadott jogi aktusok indokolásában.
- 38 Ilyen körülmények között azt a következtetést kell levonni, hogy miközben a felperes vitatta a Törvényszék előtt, hogy olyan távközlési vállalat lenne, amely berendezéseket szállít a Fordow-ban (Qom) található telephez, a Tanács nem bizonyította ezen állítás megalapozottságát, amely a felperessel szemben felhozott egyetlen indok.
- 39 Ennélfogva a második jogalapnak helyt kell adni.
- 40 Következésképpen meg kell semmisíteni a felperes nevének az 503/2011 végrehajtási rendelet I. melléklete I. része B. pontjának a 19. pontjába, valamint a 267/2012 rendelet IX. melléklete I. része B. pontjának a 61. pontjába történt felvételét anélkül, hogy szükséges lenne a harmadik jogalap vizsgálata.

2. A felperes „leányvállalatai” nevének a szóban forgó jegyzékekbe történt felvételének a megsemmisítése iránti kérelemről

- 41 A felperes arra hivatkozik, hogy a „Safa Nicuként” azonosított szervezet szóban forgó jegyzékekbe történt felvételének az 1245/2011 végrehajtási rendelettel módosított, majd a 267/2012 rendeletben átvett indokolása rajta kívül több „leányvállalatát” érinti. Következésképpen a válaszban az említett társaságok nevének az említett jegyzékekbe történt felvételének a megsemmisítését kérte.
- 42 A Tanács elmagyarázza, hogy az 1245/2011 végrehajtási rendelettel bevezetett, a felperest érintő azonosító információk módosításai nem járnak azzal a hatással, hogy felveszik a „leányvállalatai” a korlátozó intézkedésekkel érintett szervezetek közé. A Tanács ugyanis az említett információk módosításával a felperes – amely továbbra is az egyetlen érintett szervezet – által használt több más név és cím hozzáadására szorítkozott.
- 43 E tekintetben noha az 1245/2011 végrehajtási rendelettel bevezetett, majd a 267/2012 rendelet IX. mellékletében átvett, a „Safa Nicuként” azonosított szervezetnek a szóban forgó jegyzékekbe történt felvételének a szövege okozhatott bizonyos fokú bizonytalanságot a felperes tekintetében, megerősíti azonban a Tanács által szolgáltatott magyarázatot. A fent említett két jogi aktusban ugyanis a „Safa Nicu” névtől eltérő nevek a felperes egy másik megnevezésének a megjelölése, nem pedig ez utóbbtól eltérő személyek megnevezése érdekében kerültek említésre. Hasonlóan a szolgáltatott indokolás egyes számban került megfogalmazásra, ami eleve azt vonja maga után, hogy az csak egyetlen szervezetre vonatkozik.
- 44 Következésképpen a Tanács által szolgáltatott magyarázatokra tekintettel azt a következtetést kell levonni, hogy a „Safa Nicuként” azonosított szervezetnek a szóban forgó jegyzékekbe történt felvétele csak a felperesre vonatkozik, ami azt vonja maga után, hogy a „leányvállalatai” neve felvételének a megsemmisítése iránti kérelmet mint elfogadhatatlant el kell utasítani.

3. A kártérítési kérelemről

- 45 A felperes arra hivatkozik, hogy az őt érintő korlátozó intézkedések elfogadása nem vagyoni és vagyoni kárt okozott számára, amelynek a megtérítését kéri.
- 46 A Tanács vitatja a felperes érveinek a megalapozottságát.
- 47 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az Unió intézményei jogellenes magatartásából fakadó, az EUMSZ 340. cikk második bekezdése szerinti szerződésen kívüli felelősségének beállításához több feltétel együttes fennállása szükséges, úgymint az intézményeknek felrótt magatartás jogellenessége, a kár tényleges bekövetkezése, valamint az állítólagos magatartás és a hivatkozott kár közötti okozati összefüggés fennállása (lásd: 2008. szeptember 9-i FIAMM és társai kontra Tanács és Bizottság ítélet, C-120/06 P és C-121/06 P, EBHT, EU:C:2008:476, 106. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2007. július 11-i Schneider Electric kontra Bizottság ítélet, T-351/03, EBHT, EU:T:2007:212, 113. pont).
- 48 A felelősség beállításához szükséges e három feltétel kumulatív jellege azt jelenti, hogy ha valamelyik feltétel nem teljesül, a kártérítési keresetet teljes egészében el kell utasítani, anélkül hogy szükség lenne a többi feltétel vizsgálatára (2003. május 8-i T. Port kontra Bizottság ítélet, C-122/01 P, EBHT, EU:C:2003:259, 30. pont; Schneider Electric kontra Bizottság ítélet, EU:T:2007:212, 120. pont).

A Tanácsnak felrótt magatartás jogellenességéről

- 49 A fenti 26–40. pontból kitűnik, hogy a megtámadott jogi aktusok jogellenesek, amennyiben a Tanács nem bizonyította, hogy a felperes a korlátozó intézkedések elfogadásához a 961/2010 rendelet és a 267/2012 rendelet által előírt kritériumok közül legalább az egyiket teljesíti.
- 50 Az állandó ítélkezési gyakorlat értelmében azonban valamely jogi aktus jogellenességének megállapítása bármilyen sajnálatos, de önmagában nem elegendő annak megállapításához, hogy az Uniónak az intézményeknek felrótt magatartás jogellenessége miatti felelősségének a megállapíthatóságára vonatkozó feltétel teljesült. Annak elismeréséhez, hogy az Uniónak az intézményeknek felrótt magatartás jogellenessége miatti szerződésen kívüli felelőssége megállapítására vonatkozó feltétel teljesült, az ítélkezési gyakorlat azt követeli meg, hogy megállapítható legyen valamely, a magánszemélyek számára jogokat keletkeztető jogszabály kellően súlyos megsértése (lásd ebben az értelemben: 2011. november 23-i Sison kontra Tanács ítélet, T-341/07, EBHT, EU:T:2011:687, 31. és 33. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 51 E követelmény célja a szóban forgó jogellenes jogi aktus jellegétől függetlenül annak elkerülése, hogy az érintett személyek által állítólagosan elszenvedett károk viselésének kockázata akadályozza a kérdéses intézményt hatáskörének – akár a normatív jellegű, illetve gazdaságpolitikai döntéseket igényelő tevékenységének, akár közigazgatási hatáskörének keretében – a közérdek érdekében való teljes körű gyakorlásában, anélkül azonban, hogy a nyilvánvaló és nem kimenthető mulasztások következményeinek terhe magánszemélyekre hárulna (lásd: Sison kontra Tanács ítélet, EU:T:2011:687, 34. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 52 A döntő szempont annak megállapításához, hogy e követelményt tiszteletben tartották-e, az, hogy az érintett intézmény a mérlegelési jogkörének korlátait nyilvánvalóan és súlyosan túllépte-e. Az ilyen jogsértés fennállása megállapításának szempontjából tehát az a mérlegelési mozgástér a meghatározó, amellyel a szóban forgó intézmény rendelkezik. Az ítélkezési gyakorlat által kialakított kritériumokból ezért az következik, hogy amennyiben az érintett intézmény csak jelentősen korlátozott mérlegelési mozgástérrel rendelkezik, vagy egyáltalán nem rendelkezik mozgástérrel, az uniós jog egyszerű megsértése is elegendő az uniós jog kellően súlyos megsértésének megállapításához (lásd: Sison kontra Tanács ítélet, EU:T:2011:687, 35. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 53 Mindazonáltal ez az ítélkezési gyakorlat nem teremt semmiféle automatikus összefüggést egyrészt az érintett intézmény mérlegelési jogkörének hiánya, másrészt pedig az uniós jogot kellően súlyosan sértő jogsértés minősítése között. Az érintett intézmény mérlegelési jogkörének terjedelme ugyan meghatározó jellegű, ám nem kizárólagos kritérium. Ezzel kapcsolatosan a Bíróság több ízben is emlékeztetett arra, hogy az általa az EK 288. cikk második bekezdése (jelenleg: EUMSZ 340. cikk, második bekezdés) alapján kialakított rendszer figyelembe veszi ezen kívül különösen a megoldandó helyzetek összetettségét, és a jogszabályok alkalmazásának, illetve értelmezésének nehézségeit (lásd: Sison kontra Tanács ítélet, EU:T:2011:687, 36. és 37. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 54 Ebből következően az olyan szabálytalanság pusztá megállapítása alapján, amelyet a szokásosan elővigyázatos és gondos közigazgatási szerv hasonló körülmények között nem követett volna el, megállapítható az Unió felelőssége (lásd: Sison kontra Tanács ítélet, EU:T:2011:687, 39. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 55 Következésképpen az uniós bíróság feladata, hogy – miután először is megállapította, hogy az érintett intézmény rendelkezik-e mérlegelési mozgástérrel – figyelembe vegye a megoldandó helyzet összetettségét, és a jogszabályok alkalmazásának, illetve értelmezésének nehézségeit, a megsértett jogszabály egyértelműségét és pontosságát, valamint azt, hogy az elkövetett hiba szándékos, illetve nem kimenthető volt-e. Mindenesetre az uniós jog megsértése abban az esetben mindenképpen nyilvánvalóan súlyos, ha az a felrótt kötelezettségszegést megállapító ítélet vagy az előzetes

döntéshozatal keretében hozott olyan ítélet kihirdetése vagy az e területre vonatkozó olyan következetes ítélkezési gyakorlat ellenére sem szűnt meg, amelyből következik a szóban forgó magatartás jogsértő jellege (lásd: Sison kontra Tanács ítélet, EU:T:2011:687, 40. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 56 A jelen ügyben először a korlátozó intézkedéseknek a megtámadott jogi aktusok elfogadásából eredő előírása sérti a 961/2010 rendelet és a 267/2012 rendelet releváns rendelkezéseit.
- 57 Bár e jogi aktusok tárgya lényegében annak lehetővé tétele, hogy a Tanács bizonyos korlátozásokat írjon elő a magánszemélyek jogai tekintetében az atomfegyverek elterjedésének és finanszírozásának a megakadályozásának érdekében, a rendelkezések – amelyek kimerítő jelleggel előírják azokat a feltételeket, amelyek mellett megengedettek a jelen ügyben szóban forgóhoz hasonló ilyen korlátozások – tárgya a contrario lényegében az érintett magánszemélyek egyéni érdekeinek védelme, behatárolva azon korlátozó intézkedések alkalmazásának eseteit, hatályát vagy intenzitását, amelyekre e jogi aktusok jogszerűen korlátozódhatnak (lásd analógia útján: Sison kontra Tanács ítélet, EU:T:2011:687, 51. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 58 Az ilyen rendelkezések ily módon az érintett személyek és szervezetek egyéni érdekeinek védelmét biztosítják, következésképpen azokat a magánszemélyek számára jogokat keletkeztető jogszabályoknak kell tekinteni. Amennyiben a kérdéses érdemi feltételek nem teljesülnek, az érintett személynek vagy szervezetnek ténylegesen joga van ahhoz, hogy magára nézve ne tekintse kötelezőnek a kérdéses intézkedéseket. Az ilyen jogból szükségszerűen következik, hogy az a személy vagy szervezet, akivel, illetve amellyel szemben a korlátozó intézkedéseket a kérdéses rendelkezések által elő nem írt feltételek mellett írják elő, kérheti az ezekből az intézkedésekből következő károk megtérítését, ha bizonyítást nyer, hogy ezek előírása a Tanács által alkalmazott érdemi jogszabályok kellően súlyos megsértésével történt (lásd analógia útján: Sison kontra Tanács ítélet, EU:T:2011:687, 52. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 59 Másodszor ami azt a kérdést illeti, hogy a Tanács rendelkezett-e mérlegelési mozgástérrel, a fenti 32–40. pontból kitűnik, hogy a megtámadott jogi aktusokat érintő jogellenesség ahhoz a tényhez kapcsolódik, hogy a Tanács nem rendelkezik olyan információkkal vagy bizonyítékokkal, amelyek a jogilag megkövetelt módon bizonyítják a felperest érintő korlátozó intézkedések megalapozottságát, következésképpen tehát lehetetlen a Tanács számára azoknak a Törvényszék előtti bemutatása.
- 60 Márpedig ahogy az a fenti 32–36. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlatból kitűnik, a Tanácsnak az elfogadott korlátozó intézkedések megalapozottsága bizonyítására vonatkozó kötelezettségét az érintett személyek és szervezetek alapvető jogai, különösen pedig a hatékony bírói jogvédelemhez való joguk tiszteletben tartása írja elő, amely azt vonja maga után, hogy a Tanács e tekintetben nem rendelkezik mérlegelési mozgástérrel.
- 61 Ezért a jelen ügyben a Tanácsnak olyan kötelezettség megsértése róható fel, amely tekintetében nem rendelkezik mérlegelési mozgástérrel.
- 62 Harmadszor meg kell állapítani, hogy a Tanács számára az elfogadott korlátozó intézkedések megalapozottságának a bizonyítását előíró szabály nem valamely különösen összetett helyzetre vonatkozik, valamint egyértelmű és pontos, ezért nem okoz alkalmazási vagy értelmezési nehézségeket.
- 63 Továbbá meg kell állapítani, hogy a kérdéses szabályt a megtámadott jogi aktusok közül az első jogi aktus elfogadását – amely 2011. május 23-án történt – megelőző ítélkezési gyakorlat rögzítette.
- 64 Ezért az Iránt érintő korlátozó intézkedések tekintetében a Bank Melli Iran kontra Tanács ítélet (EU:T:2009:401) 37. pontjából kitűnik, hogy a korlátozó intézkedéseket előíró határozat jogszerűségének bírósági felülvizsgálata kiterjed a határozat indokolásaként felhozott tények és körülmények megítélésére, valamint azon bizonyítékok és információk vizsgálatára, amelyeken e

megítélés alapszik. A Törvényszék ugyanezen ítélet 107. pontjában e megállapításból a Tanács számára azt a kötelezettséget vonta le, hogy abból a célból, hogy az uniós bíróság azokat ellenőrizni tudja, a Tanácsnak vitatás esetén be kell mutatnia azokat a bizonyítékokat és információkat, amelyekre megítélését alapozza.

- 65 Ugyanezen szabályt rögzítette az állítólagos terrorista tevékenységekkel összefüggő korlátozó intézkedések kapcsolódó területén felállított ítélkezési gyakorlat. Így a 2006. december 12-i Organisation des Modjahedines du peuple d'Iran kontra Tanács ítélet (T-228/02, EBHT, EU:T:2006:384) 154. pontjában a Törvényszék többek között azt állapította meg, hogy a korlátozó intézkedéseket előíró határozat jogszerűségének bírósági felülvizsgálata kiterjed a határozat indokolásaként felhozott tények és körülmények megítélésére, valamint azon bizonyítékok és információk vizsgálatára, amelyeken e megítélés alapszik.
- 66 Hasonlóképpen a 2008. október 23-i People's Mojahedin Organization of Iran kontra Tanács ítélet (T-256/07, EBHT, EU:T:2008:461) 138. pontja szerint az uniós bíróságnak nem csupán a hivatkozott bizonyítékok tárgyi valóságát, megbízhatóságát és következetességét kell vizsgálnia, hanem azt is ellenőriznie kell, hogy ezek a bizonyítékok tartalmazzák-e az adott helyzet értékeléséhez figyelembe veendő összes releváns adatot, valamint hogy e bizonyítékok alátámasztják-e a belőlük levont következtetéseket.
- 67 Végül a 2008. december 4-i People's Mojahedin Organization of Iran kontra Tanács ítélet (T-284/08, EBHT, EU:T:2008:550) 54. és 55. pontjában a Törvényszék megismételte a fenti 66. pontban kifejtett szabályt. A Törvényszék ugyanezen ítélet 56–79. pontjában megállapította, hogy a Tanács által bemutatott bizonyítékok nem teszik lehetővé a megtámadott határozat megalapozottságának ellenőrzését és ebből azt a következtetést vonta le, hogy a bizonyítási teher, valamint a hatékony bírói jogvédelemhez való jog megsértésére alapított jogalapok megalapozottak.
- 68 A fentiek összességére tekintettel meg kell állapítani, hogy a szokásosan elővigyázatos és gondos közigazgatási szervnek a jelen ügy körülményei között az első megtámadott jogi aktus elfogadásakor lehetősége lett volna megérteni azt, hogy az ő feladata a felperest érintő korlátozó intézkedéseket igazoló információk vagy bizonyítékok összegyűjtése annak érdekében, hogy vitatás esetén az említett intézkedések megalapozottságát bizonyíthassa az említett információk vagy az említett bizonyítékok uniós bíróság előtti bemutatásával.
- 69 A Tanács azzal, hogy nem így járt el, felelős a fenti 50. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlat értelmében a magánszemélyek számára jogokat keletkeztető jogszabály kellően súlyos megsértéséért.

A kár ténylegességéről és az okozati összefüggés fennállásáról

- 70 Ami a kár ténylegességére vonatkozó feltételt illeti, az ítélkezési gyakorlat szerint az Unió felelőssége csak akkor állapítható meg, ha a felperest ténylegesen „tényleges és biztos kár” érte (a Bíróság 1982. január 27-i Birra Wührer és társai kontra Tanács és Bizottság ítélete, 256/80, 257/80, 265/80, 267/80 és 5/81, EBHT, EU:C:1984:341, 9. pont és De Franceschi kontra Tanács és Bizottság ítélet, 51/81, EU:C:1982:20, 9. pont; 1996. január 16-i Candiotte kontra Tanács ítélet, T-108/94, EBHT, EU:T:1996:5, 54. pont). Az ilyen kár bekövetkezését és nagyságát a felperesnek kell bizonyítania az uniós bíróság előtt (1976. május 21-i Roquette Frères kontra Bizottság ítélet, 26/74, EBHT, EU:C:1976:69, 22–24. pont és 1996. január 9-i Koelman kontra Bizottság ítélet, T-575/93, EBHT, EU:T:1996:1, 97. pont).
- 71 Az állítólagos magatartás és a hivatkozott kár közötti okozati összefüggés fennállására vonatkozó feltételt illetően az említett kárnak a felrótt magatartásból kellőképpen közvetlenül kell következnie, vagyis ez utóbbinak a kár meghatározó okának kell lennie, miközben az Unió nem köteles valamely jogellenes helyzet összes – akár távoli – hátrányos következményét jóvátenni (lásd: 1979. október 4-i

Dumortier és társai kontra Tanács ítélet, 64/76, 113/76, 167/78, 239/78, 27/79, 28/79 és 45/79, EBHT, EU:C:1979:223, 21. pont és 2006. május 10-i Galileo International Technology és társai kontra Bizottság ítélet, T-279/03, EBHT, EU:T:2006:121, 130. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). A felrótt magatartás és a hivatkozott kár közötti okozati összefüggés fennállását a felperesnek kell bizonyítania (1998. szeptember 30-i Coldiretti és társai kontra Tanács és Bizottság ítélet, T-149/96, EBHT, EU:T:1998:228, 101. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 72 A jelen ügyben a felperes egyrészt nem vagyoni kár, másrészt pedig vagyoni kár megtérítését kéri, amelyek először bizonyos bankszámláinak a megszüntetéséből, valamint az euróban történő fizetéseinek az európai bankok általi felfüggesztéséből, ezt követően a kereskedelmi kapcsolatoknak az európai szállítói általi megszüntetéséből, végül pedig az ügyfeleivel kötött négy szerződés egészben vagy részben történő teljesítésének a lehetetlenségéből erednek. A felperes azt is kéri, hogy a kártérítés összegét 2013. január 1-jétől számított 5%-os éves kamattal növeljék.
- 73 A Tanács vitatja a felperes érveinek a megalapozottságát, valamint az általa bemutatott bizonyítékok egy részének az elfogadhatóságát.
- 74 A felek érvelésének a tagolására tekintettel a Törvényszék egyidejűleg vizsgálja a felhozott különböző károk tekintetében a kár ténylegességéhez és az okozati összefüggés fennállásához kapcsolódó feltételeket.
- 75 Ezen túlmenően meg kell állapítani egyrészt azt, hogy a felperes által a Törvényszék kérdéseire 2014. január 31-én benyújtott válaszában szolgáltatott magyarázatok szerint az őt ért nem vagyoni kár megtérítése iránti kérelem a korlátozó intézkedések vele szembeni elfogadásának a szállítóival és az ügyfeleivel való kapcsolataira kiható következményeire is vonatkozik. Márpedig az említett kérelem ebben a tekintetben megegyezik a vagyoni kár megtérítése iránti kérelemmel.
- 76 Másrészt a fenti 72. pontban felidézett négy szerződés közül a derbendikhani (Irak) erőmű felújítására vonatkozó szerződést állítólag a fizetésnek egy európai közvetítő bank általi befagyasztása miatt nem lehetett teljesíteni, miközben a három további szerződést a kereskedelmi kapcsolatoknak a felperes európai szállítói általi megszüntetése érintette.
- 77 Ilyen körülmények között a felperes különböző kérelmei terjedelmének a pontos behatárolása érdekében először az őt állítólagosan ért nem vagyoni kárt kell megvizsgálni a korlátozó intézkedéseknek a szállítóival és az ügyfeleivel való kapcsolatokra gyakorolt anyagi kihatásának a kizárásával. Másodszor a Törvényszék a felperest bizonyos bankszámláinak a megszüntetése, valamint az euróban történő fizetéseinek az európai bankok általi felfüggesztése miatt állítólagosan ért vagyoni kárral – beleértve a derbendikhani erőmű felújítására vonatkozó szerződéshez állítólagosan kapcsolódó kárt – foglalkozik. Harmadszor értékelni kell a kereskedelmi kapcsolatoknak a felperes európai szállítói általi megszüntetéséből eredő, a felperest állítólagosan ért vagyoni kárt, beleértve a fenti 72. pontban felidézett három további szerződést. Negyedszer és végül a Törvényszék megvizsgálja a kamatok iránti kérelmet.

A nem vagyoni kárról

- 78 A felperes azt állítja, hogy a korlátozó intézkedések vele szembeni elfogadása és fenntartása kárt okozott a személyhez fűződő jogaiban, különösen pedig a jóhírnévhez való jogában. A felperes e kár összegét a Törvényszék kérdéseire 2014. január 31-én benyújtott válaszában 1 500 000 euróra, majd a 2014. február 20-i észrevételeiben 2 000 000 euróra értékelte.
- 79 A Tanács vitatja a felperes érveinek a megalapozottságát. Egyrészt arra hivatkozik, hogy az Emberi Jogok Európai Bírósága Uj kontra Magyarország ítéletéből (23954/10. sz., 2011. július 19.) kitűnik, hogy a felperes a jóhírneve védelméhez való joggal csak korlátozott mértékben rendelkezik. Másrészt

mindenesetre a felperes jóhírnevének a megsértése – feltételezve, hogy az bizonyításra kerül – nem a korlátozó intézkedések vele szembeni elfogadásából, hanem azok közzétételéből következik. Márpedig e közzététel a Tanács számára jogi kötelezettség, tehát nem értelmezhető úgy, hogy az kárt okoz.

- 80 E tekintetben amikor valamely szervezetet az atomfegyverek elterjedéséhez állítólagosan nyújtott segítsége miatt korlátozó intézkedések érintenek, nyilvánosan olyan magatartáshoz társítják, amely a nemzetközi béke és biztonság számára súlyos fenyegetésnek minősül, ez pedig vele szemben helytelenítő értékítélet és bizalmatlanság előidézésének a következményével jár, amely így hatással van a jóhírnevére, következésképpen pedig nem vagyoni kárt okoz számára.
- 81 Ebben az összefüggésben a Tanács tévesen hivatkozik a fenti 79. pontban említett Uj kontra Magyarország ítéletre, amely egy újságírónak valamely kereskedelmi társaság termékei minőségére vonatkozó véleményének a közzétételére vonatkozott.
- 82 Egyrészt ugyanis a jelen ügyben szóban forgóhoz hasonló korlátozó intézkedésekkel előidézett helytelenítő értékítélet és bizalmatlanság nem az érintett szervezet gazdasági és kereskedelmi képességeire, hanem a nemzetközi közösség által kifogásolhatónak tekintett tevékenységekben való részvétel iránti szándékára vonatkozik. Ezért a hatások az érintett szervezet tekintetében meghaladják az aktuális kereskedelmi érdekeinek a körét.
- 83 Másrészt a kérdéses szervezet jóhírnevének a megsértése annál is inkább súlyos, mivel az nem valamely személyes vélemény kifejezéséből, hanem valamely uniós intézmény olyan hivatalos állásfoglalásából ered, amelyet közzétettek az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*, és amelyhez kötelező jogkövetkezmények társulnak.
- 84 Ezen túlmenően a felperest érintő korlátozó intézkedéseknek a Hivatalos Lapban történő közzététele elfogadásuk folyamatának szerves részét képezi, tekintettel különösen arra, hogy e közzétételtől függ a harmadik személyek tekintetében való hatálybalépésük. Ilyen körülmények között a Tanács állításával ellentétben az említett intézkedéseknek a Hivatalos Lapban történő közzététele nem minősül olyan körülménynek, amely megtörheti a kérdéses korlátozó intézkedések elfogadása, valamint fenntartása és a felperes jóhírnevének a megsértése közötti okozati összefüggést.
- 85 A fentiekre tekintettel meg kell állapítani, hogy a felperest érintő korlátozó intézkedések jogellenes elfogadása és fenntartása olyan nem vagyoni kárt okozott számára, amely elkülönül a kereskedelmi kapcsolatai érintéséből eredő vagyoni kártól. Következésképpen el kell ismerni a felperes számára az e kár megtérítéséhez való jogot.
- 86 A nyújtandó kártérítés összege tekintetében előjáróban meg kell állapítani, hogy a megtámadott jogi aktusok megsemmisítése jellegénél fogva a felperest ért nem vagyoni kár megtérítése formájának minősül, mivel a jelen ítélet megállapítja, hogy a felperesnek az atomfegyverek elterjedésével való összekapcsolása nem igazolható, következésképpen pedig jogellenes (lásd ebben az értelemben: 2013. május 28-i Abdulrahim kontra Tanács és Bizottság ítélet, C-239/12 P, EBHT, EU:C:2013:331, 72. pont).
- 87 Mindazonáltal a jelen ügy körülményei között a felperes jegyzékbe vételének a megsemmisítése mérsékelheti a nyújtott kártérítés összegét, nem minősülhet azonban a felperest ért kár teljes egészében történő jóvátételének.
- 88 Az ügy irataiból ugyanis kitűnik, hogy a felperesnek az atomfegyverek elterjedésében való részvételére vonatkozó állítás harmadik szervezeteknek – amelyek közül a legtöbb az Unión kívül található – a felperessel szembeni magatartását érintette. Márpedig e hatásokat – amelyek csaknem három évig tartottak és a felperest ért nem vagyoni kárt alapjául szolgálnak – a megtámadott jogi aktusok

jogellenességének utólagos megállapítása nem egyenlítheti ki teljes mértékben, mivel a korlátozó intézkedések valamely szervezettel szembeni elfogadása több figyelmet kelt és több reakciót vált ki – különösen az Unión kívül – mint a későbbi megsemmisítésük.

- 89 Ezen túlmenően meg kell állapítani először, hogy a Tanács által a felperessel szemben megfogalmazott állítás különösen súlyos, mivel az atomfegyverek iráni elterjedésével kapcsolja össze, azaz olyan tevékenységgel, amely a Tanács szerint veszélyt jelent a nemzetközi békére és biztonságra.
- 90 Továbbá, ahogy az a fenti 32–38. pontból kitűnik, a Tanács által a felperessel szemben megfogalmazott állítást semmilyen releváns információ vagy bizonyíték nem támasztotta alá.
- 91 Végül, noha a felperes nevének a Hivatalos Lapban közzétett felvételét a Tanács minden pillanatban visszavonhatta volna, azt a felperes tiltakozásai ellenére csaknem három éven keresztül fenntartotta. E tekintetben az ügy iratai nem tartalmazzák azt sugalmazó információkat, hogy a Tanács saját kezdeményezésére vagy a felperes tiltakozásaira válaszul ellenőrizte az említett állítás megalapozottságát az abból a felperes számára eredő káros következmények korlátozása érdekében.
- 92 A fentiekre tekintettel a Törvényszék a felperest ért nem vagyoni kárt méltányosságból és jóhiszeműen értékelve úgy véli, hogy 50 000 euró összeg megítélése megfelelő kártérítésnek minősül.

A felperes bizonyos bankszámláinak a megszüntetéséhez, valamint az euróban történő fizetéseinek az európai bankok általi felfüggesztéséhez kapcsolódó vagyoni kárról

- 93 Először a felperes arra hivatkozik, hogy az őt érintő korlátozó intézkedések elfogadása miatt az Emirate National Bank of Dubai valamennyi bankszámláját megszüntette, amelyeken keresztül bonyolódott a nemzetközi tervei keretében megvalósított fizetéseknek a többsége. Hasonlóképp az európai bankok befagyasztották a felperes által adott megbízás tárgyát képező vagy a javára szóló euróban történő valamennyi fizetés forgalmát. Ennélfogva több tízmillió euró összegű kár érte.
- 94 Másodszor a felperes azt állítja, hogy közelebbről mivel a Világbank részéről történő fizetés nem valósulhatott meg, nem tudta a derbendikhani erőmű felújításának a tárgyát képező szerződést teljesíteni. Ezért az e szerződés értékének legalább 30%-át kitevő kár érte, azaz 1 508 526,60 euró, amely az elvégzett előkészítő munkálatoknak (az érték 10%-a) és a haszonkulcsnak (az érték 20%-a) felel meg.
- 95 Az első kifogást tekintve a felperes a válasz A.20 mellékletében bemutatta azt a levelet, amellyel az Emirate National Bank of Dubai a bankszámlái megszüntetéséről tájékoztatta.
- 96 Noha e levél nem említi kifejezetten a felperest érintő korlátozó intézkedéseket, a „belső ellenőrzésekre és politikákra”, valamint a „bizonyos bankszámlák átszervezésére” való hivatkozás más elfogadható magyarázat hiányában azt sugallja, hogy a bankszámlák megszüntetése a korlátozó intézkedések kevéssel korábban történt elfogadásának a következménye. Ebben az összefüggésben meg kell jegyezni, hogy a felperest érintő korlátozó intézkedések elfogadását követően az Emirate National Bank of Dubai által pénzügyi szolgáltatások felperes számára történő nyújtásának a folytatása adott esetben igazolhatóan ugyanezen korlátozó intézkedések e bankkal szembeni elfogadását.
- 97 Következésképpen meg kell állapítani először, hogy az Emirate National Bank of Dubai leveléből kitűnik, hogy utóbbi nem fagyasztotta be a kérdéses bankszámlákon lévő pénzeszközöket, hanem visszaküldte azokat a felperesnek.
- 98 Másodszor a felperes nem hivatkozik semmilyen azt bizonyító körülményre, hogy nem részesülhet valamely másik bank részéről a korábban az Emirate National Bank of Dubai által nyújtott pénzügyi szolgáltatásokban, valamint hogy nem irányíthatja át a kimenő és a bejövő fizetéseit.

- 99 Harmadszor a fenti 102–107. pontban megvizsgált, a derbendikhani erőmű felújítására vonatkozó terv esetén kívül a felperes nem mutatott be azt bizonyító konkrét bizonyítékokat, hogy a bankszámláinak a megszüntetése vagy a fizetéseinek a felfüggesztése hatással volt a kereskedelmi partnereivel vagy egyéb személyekkel vagy szervezetekkel fennálló kapcsolataira, amely így kárt okozott számára.
- 100 Negyedszer a felperes nem nyújtott be olyan bizonyítékokat, amelyek az őt állítólagosan ért kár összegét igazolják.
- 101 Ilyen körülmények között a felperes bankszámláinak az Emirate National Bank of Dubai általi megszüntetésére, valamint általánosságban a fizetéseknél az európai bankok általi felfüggesztésére vonatkozó első kifogást mint megalapozatlant el kell utasítani.
- 102 A felperes második kifogását tekintve a válaszhoz A.26–A.29 mellékletként bemutatott levelekből kitűnik, hogy a felperes és az iraki kurd hatóságok között kötött, a derbendikhani erőmű felújítására vonatkozó szerződést utóbbi hatóságok azért mondták fel, mivel a felperes nem tudta megszerezni a Világbanktól az európai közvetítő bank által befagyasztott fizetést.
- 103 Mindazonáltal egyrészt sem a válasz mellékletében bemutatott levelek, sem pedig az egyéb bizonyítékok nem bizonyítják kifejezetten azt, hogy a kérdéses befagyasztás a felperest érintő korlátozó intézkedések elfogadásából eredt.
- 104 Másrészt még annak a feltételezésével is, hogy a felperes – aki e tekintetben arra hivatkozik, hogy az említett befagyasztás röviddel a felperest érintő korlátozó intézkedések elfogadását követően történt és azt valamely európai bank végezte – a jogilag megkövetelt módon bizonyította az okozati összefüggés fennállását, meg kell állapítani, hogy az általa hivatkozott kár ténylegessége és összege nem került bizonyításra.
- 105 A felperes ugyanis olyan összegű kártérítést kér, amely az elvégzett előkészítő munkálatok címén a kérdéses szerződés értéke 10%-ának, valamint az érintett ipari szektorban a „szokásos minimális haszonkulcs” címén ugyanezen szerződés értéke 20%-ának felel meg.
- 106 A felperes állításait azonban nem támasztják alá bizonyítékok. Ekképpen egyrészt a felperes nem mutatta be sem a szóban forgó tervre vonatkozó ajánlatát, amely bizonyíthatná a várható konkrét haszonkulcsot, sem pedig maga a felperes vagy az ipari szektor – amelyben a felperes tevékenykedik – általános jövedelmezőségi mutatójára vonatkozó pontos információkat. Másrészt a felperes a derbendikhani erőmű felújítására vonatkozó terv keretében készített költségkimutatásokat vagy az e költségek létezését és összegüket bizonyítható egyéb elemeket sem közölte a Törvényszékkel.
- 107 Ilyen körülmények között a felperesnek a derbendikhani erőmű felújítására vonatkozó tervvel kapcsolatos kifogását mint megalapozatlant el kell utasítani.

A kereskedelmi kapcsolatoknak a felperes európai szállítói általi megszüntetéséhez kapcsolódó vagyoni kárról

- 108 A felperes azt állítja, hogy a Siemens AG és más európai szállítók is megszüntették kereskedelmi kapcsolataikat vele. Márpedig a Siemens volt a fő partnere az ajánlataiban szereplő gépek és alkatrészek nagy részének szállításában, ezért jelenlegi és jövőbeli tervei félbeszakadtak.
- 109 Ami az okozati összefüggés fennállását illeti, a kereskedelmi kapcsolatoknak az Unióban lévő szervezetek részéről történő megszakítása a korlátozó intézkedések elfogadásának elkerülhetetlen következménye. E körülményt a jelen ügyben megerősíti a Siemensnek a válasz A.21 mellékletében

bemutatott levele, amelyből kifejezetten kitűnik, hogy a Siemens és a felperes közötti kereskedelmi kapcsolat megszűnése a felperest érintő korlátozó intézkedések elfogadásának közvetlen következménye.

- 110 A kár fennállását illetően a fontos szállítókkal fennálló kapcsolatok megszakítása kétségtelenül megzavarja valamely társaság tevékenységeit. Mindazonáltal a termékek szállításának megtagadása mint olyan nem minősül kárnak. E kár ugyanis kizárólag akkor keletkezik, ha a megtagadás visszahat az érintett társaság gazdasági eredményeire. Ez az eset áll fenn különösen akkor, amikor a társaságnak ugyanezen termékeket kell megvásárolnia más szállítóktól kedvezőtlenebb feltételekkel, vagy amikor a szállítás megtagadása az ügyfelekkel kötött szerződések teljesítésében késedelmet okoz, amely ezáltal a társaságot pénzügyi szankcióknak teszi ki. Hasonlóképpen abban az esetben, amikor nem található alternatív szállító, a létező szerződések felmondhatók, valamint a kérdéses társaság akadályoztatva lehet abban, hogy folyamatban lévő ajánlati felhívásokban vegyen részt.
- 111 A jelen ügyben a felperes három konkrét szerződésre hivatkozik, amelyeket érintett a kereskedelmi kapcsolatoknak az európai szállítói általi megszüntetése. A felperes egyéb annak bizonyítására szolgáló elemeket is bemutat, hogy őt e tekintetben kár érte.

– A Mobarakeh Steel Companyval fennálló szerződésről

- 112 A felperes azt állítja, hogy bizonyos berendezések küldésének a Siemens általi megtagadása miatt nem tudta teljesíteni a Mobarakeh Steel Company felé fennálló szerződéses kötelezettségeit, amely társaság elállt a kérdéses szerződéstől és kizárta a felperest a jövőbeli ajánlati felhívásaiból. A felperest ezért legalább 2 000 000 euró összegű kár érte.
- 113 E tekintetben a Mobarakeh Steel Companynak a válasz A.24 mellékletében bemutatott leveléből kitűnik, hogy e társaság ténylegesen elállt a felperessel kötött villamosenergia-létesítmények létesítésére vonatkozó szerződéstől, fenntartotta a jogot a felperes által szolgáltatott bankgaranciák igénybevételére, valamint kizárta utóbbit a jövőbeli ajánlati felhívásokból.
- 114 Következésképpen a szóban forgó levél első bekezdése szerint a szerződés 2009. augusztus 15-től számított tizenöt hónapos szállítási határidőt írt elő, ennél fogva a szállítási határidő 2010. november 15-én járt le. Következésképpen annak feltételezésével, hogy a felperes tiszteletben tartotta az általa elfogadott szerződéses kötelezettségeket, az őt érintő első korlátozó intézkedések elfogadása – amely 2011. május 23-án történt, tehát a fent említett szállítási határidő lejártát követő hat hónappal később – nem járt hatással a Mobarakeh Steel Companyval kötött szerződés teljesítésére.
- 115 E következtetést megerősíti a szóban forgó levél ötödik bekezdése, amelyben a Mobarakeh Steel Company a kérdéses szerződéstől való elállás két oka közül az egyikként kifejezetten azonosítja a felperes késedelmét.
- 116 Ezért azt a következtetést kell levonni, hogy a felperest érintő korlátozó intézkedések elfogadása a Mobarakeh Steel Companyval fennálló szerződés megszűnésének nem volt a meghatározó és közvetlen oka, amely azt vonja maga után, hogy a felrótt magatartás és a felhozott kár közötti okozati összefüggés fennállását a felperes nem bizonyította.
- 117 Ilyen körülmények között a Mobarakeh Steel Companyval kötött szerződésre vonatkozó kifogást mint megalapozatlant el kell utasítani.

– A Szíriában az Eufrátesz gátja villamosenergia-berendezésének a korszerűsítésére vonatkozó szerződésről

- 118 A felperes arra hivatkozik, hogy mivel az európai szállítói minden kereskedelmi kapcsolatot megszüntettek vele, nem volt lehetősége a Szíriában az Eufrátesz gátja villamosenergia-berendezésének a korszerűsítéséhez szükséges berendezés, tartozékok és anyagok jelentős részének a szállítására. A felperes azt állítja, hogy következésképpen az elvégzett előkészítő munkálatok és a haszonkulcs címén a kérdéses szerződés azon része értéke legalább 30%-ának megfelelő 1 425 000 euró összegű kár érte, amelyet alvállalkozásba kellett adni.
- 119 A szír öntözésért felelős minisztériumnak a felpereshez címzett, a válasz A.31 és A.32 mellékletében bemutatott leveleiből kitűnik, hogy a kérdéses munkálatok kezdetét és ütemezését elhalasztották, valamint hogy a felperest felhatalmazták „alvállalkozók” igénybe vételére.
- 120 Ennek alapján először a kérdéses levelek nem bizonyítják, hogy – ahogy azt a felperes állítja – a terv megvalósításában bekövetkezett késedelem, valamint az „alvállalkozókhoz” fordulás oka a felperest érintő korlátozó intézkedések elfogadása volt.
- 121 E tekintetben a felperes a válasz A.33 mellékletében kétségtelenül bemutatta a kérdéses tervhez az ajánlatában javasolt gépek és alkatrészek listáját. Márpedig noha e lista tartalmaz európai gyártóktól származó termékeket, semmilyen azt bizonyító elem nem került bemutatásra, hogy az említett termékek szállítása a korlátozó intézkedések elfogadása miatt nem történhetett meg.
- 122 Másodsor noha a felperes azt állítja, hogy a kérdéses szerződés azon része értéke legalább 30%-ának megfelelő összegű kár érte, amelyet alvállalkozásba kellett adni, nem mutatott be az e kárt igazoló bizonyítékokat.
- 123 Egyrészt ugyanis a szerződés alvállalkozás tárgyát képező részének értékét kizárólag a keresetlevél A.5 mellékletében bemutatott táblázat említi. Márpedig e táblázatot maga a felperes készítette. Ezen túlmenően e táblázat az állítólag alvállalkozás tárgyát képező rész értéke teljes összegének a megjelölésére korlátozódott a különböző érintett berendezések és azok értékének az azonosítása nélkül.
- 124 Másrészt a Törvényszék ügyiratai nem tartalmazznak olyan elemeket, amelyek lehetővé teszik a felperes haszonkulcsának, valamint az érintett terv keretében felmerült költségek összegének a meghatározását. Ekképpen a felperes nem mutatta be az ajánlatát, a szerződésnek az árak részleteit tartalmazó mellékletét, a költségkimutatásokat vagy azon egyéb tényezőket, amelyek az őt ért kár összege tekintetében az állításait alátámaszthatják.
- 125 Ilyen körülmények között a felperesnek az Eufrátesz gátja villamosenergia-berendezésének a korszerűsítésére vonatkozó tervvel kapcsolatos kifogását mint megalapozatlant el kell utasítani.

– A villamossági alállomások Kunduzban és Baglánban (Afganisztán) történő megépítésére vonatkozó szerződésről

- 126 A felperes azt állítja, hogy a kereskedelmi kapcsolatoknak az európai szállítói általi megszüntetése miatt nem volt lehetősége a villamossági alállomások Kunduzban és Baglánban történő megépítéséhez szükséges gépek és berendezés egy részének a szállítására. Azt állítja, hogy következésképpen a terv azon része értéke legalább 10%-ának megfelelő 729 210,80 euró összegű kár érte, amelyet alvállalkozásba kellett adni.

- 127 A felperes állításának alátámasztása érdekében a válasz A.34 mellékletében bemutatta a kérdéses szerződést, amely a javasolt gépeket és alkatrészeket – amelyek tekintetében a termékek európai gyártóktól származnak – felsoroló mellékletet tartalmaz.
- 128 A felperes a Törvényszék kérdéseire 2014. január 31-én benyújtott válaszában továbbá pontosította, hogy a Siemensnek a válasz A.21 mellékletében bemutatott, a P06000/CO/3060 referenciaszámú rendelés törlésére vonatkozó levele a villamossági alállomások Kunduzban és Baglánban történő megépítéséhez, valamint Iránban bizonyos tervekhez szükséges berendezésekre vonatkozott.
- 129 Márpedig először a Törvényszék ügyiratai nem tartalmazznak annak bizonyítására szolgáló elemeket – mint az afgán hatóságokkal váltott levelek –, hogy a kérdéses szerződés feltételeit a felperest érintő korlátozó intézkedések elfogadását követően módosítani kellett, különösen az alvállalkozók igénybevétele tekintetében.
- 130 Másodszor az e tekintetben történő pontosítások hiányában nem bizonyított, hogy a P06000/CO/3060 referenciaszámú rendelésnek a Siemens általi törlése a felperes számára alvállalkozókhöz fordulás nélkül a kérdéses szerződés teljesítése lehetetlenségének a következményével járt.
- 131 Harmadszor a felperes nem pontosította, hogy az őt állítólagosan ért kár az elmaradt haszonból, az érintett terv keretében felmerült költségekből vagy egyéb kárból állt-e. A kérdéses szerződés állítólag alvállalkozásba adott része értékének az összegét és az azon a tényt bizonyító elemeket sem mutatta be, hogy az őt ért kár ezen összeg 10%-ának felelt meg.
- 132 Ilyen körülmények között a felperesnek a villamossági alállomások Kunduzban és Baglánban történő megépítésére vonatkozó tervvel kapcsolatos kifogását mint megalapozatlant el kell utasítani.
- A felperes által bemutatott egyéb tényezőkről
- 133 Először a felperes a keresetlevél A.5 mellékletében olyan táblázatot mutatott be, amely az A részben tartalmazta a korlátozó intézkedésekkel érintett külföldi terveit, a B részben azokat a külföldi ajánlati felhívásokat, amelyeket a korlátozó intézkedések elfogadása miatt elveszített, a C részben pedig azon berendezések értékét, amelyeket az európai szállítóktól vásárolt vagy készült vásárolni, és amelyeket ugyanezen okból nem lehetett szállítani.
- 134 E tekintetben először meg kell állapítani, hogy a kérdéses táblázat A részének 1–3. pontjában szereplő tervek megegyeznek a fenti 102–107. pontban, illetve a 118–132. pontban megvizsgált kifogásokkal érintett tervekkel.
- 135 Továbbá, ami a kérdéses táblázat A részének 4. pontjában szereplő tervet, valamint az említett táblázat B részében található négy ajánlati felhívást illeti, meg kell jegyezni, hogy utóbbi táblázatot maga a felperes készítette, azt egyéb bizonyítékok nem támasztják alá, valamint nem tartalmaz semmilyen annak bizonyítására szolgáló utalást, hogy a felperest állítólagosan ért kár ténylegesen a kereskedelmi kapcsolatoknak az európai szállítók általi megszüntetéséből következett.
- 136 Végül a kérdéses táblázat C részét illetően már a fenti 110. pontban megállapításra került, hogy a termékek szállításának a megtagadása kizárólag akkor keletkeztet kárt, ha az visszahat az érintett társaság gazdasági eredményeire. Márpedig a felperes az állítólagosan érintett termékek teljes értékének a megjelölésére korlátozódik anélkül, hogy azokat bármilyen módon azonosítaná, valamint pontosítaná az érintett termékek szállításának a megtagadása miatti konkrét káros következményeket.
- 137 A keresetlevél A.5 melléklete ezen indokokból nem elegendő bizonyíték arra, hogy a felperest a korlátozó intézkedések vele szembeni elfogadása miatt kár érte.

- 138 Másodszor a felperes a keresetlevél A.7 mellékletében a külföldi szállítóinak olyan listáját mutatta be, amely jelentős számú európai szállítót tartalmaz. Mindazonáltal a keresetlevél A.5 mellékletében bemutatott táblázat C részéhez hasonlóan e lista nem tartalmaz a kérdéses társaságokhoz ténylegesen beérkezett rendelésekre – amelyeket nem lehetett szállítani – vonatkozó információkat, valamint nem pontosítja a szállítás megtagadása miatti konkrét káros következményeket, tehát nem minősül elegendő bizonyítéknak arra, hogy a felperest kár érte.
- 139 A keresetlevél A.7 melléklete a felperes azon általánosabb állítását sem támasztja alá, amely szerint a jelenlegi és jövőbeli tervei félbeszakadtak, tekintettel arra, hogy a külföldi szállítóinak a listáján semmi nem teszi lehetővé a felperes által az európai szállítóktól vásárolt berendezések arányának, illetve annak a ténynek a meghatározását, hogy a kérdéses berendezések nem helyettesíthetők a nem európai eredetű berendezésekkel.
- 140 Harmadszor a Siemensnek a válasz A.21 mellékletében bemutatott levele megemlíti, hogy a felperesnek a P06000/CO/3060 referenciaszámú rendelését a felperest érintő korlátozó intézkedések elfogadása miatt nem lehetett elfogadni.
- 141 Ahogy az már a fenti 128. pontban megállapításra került, a felperes információi szerint a kérdéses rendelés a villamossági alállomások Kunduzban és Baglánban történő megépítéséhez, valamint Iránban bizonyos tervekhez szükséges berendezésekre vonatkozott.
- 142 Egyrészt ami a villamossági alállomások Kunduzban és Baglánban történő megépítésére vonatkozó tervet illeti, elegendő a fenti 126–132. pontra visszautalni.
- 143 Másrészt amennyiben a Siemens levele a felperes által felidézett és a fenti 126–132. pontban nem vizsgált iráni tervekhez vonatkozik, e levél önmagában nem minősül arra vonatkozó elegendő bizonyítéknak, hogy a felperest kár érte. Ennek bizonyításához ugyanis az szükséges, hogy legalább a kérdéses tervek azonosítására és feltételeire, valamint a P06000/CO/3060 referenciaszámú rendelés törlésének a tervek megvalósítására történő kihatására vonatkozó információkat szolgáltatassanak.
- 144 Negyedszer a felperes a 2014. február 20-i észrevételei mellékletében a 2010/2011-es, a 2011/2012-es és a 2012/2013-as adóévre vonatkozó könyvelésének a kivonatait, valamint egy összefoglaló táblázatot mutatott be. E dokumentumok véleménye szerint bizonyítják forgalmának jelentős esését, következésképpen pedig az őt érintő korlátozó intézkedések elfogadása és fenntartása miatt őt ért kárt.
- 145 E tekintetben meg kell állapítani, hogy jóllehet a felperes könyvelésének a kivonatai és a kérdéses összefoglaló táblázat ténylegesen a forgalmának jelentős csökkenését mutatják, nem határozzák meg e változás okait. Következésképpen lehetetlen annak a meghatározása, hogy az említett csökkenés betudható-e, valamint adott esetben milyen mértékben tudható-e be inkább a felperest érintő korlátozó intézkedések elfogadásának és fenntartásának, mint a gazdasági környezet általános változásához hasonló egyéb tényezőknek.
- 146 Annál is inkább ez az eset áll fenn, mivel – amint az a kérdéses összefoglaló táblázatból kitűnik – az érintett csökkenés jelentős része abszolút mértékben az Iránban lévő tervekhez kapcsolódik. Ellenben a Siemensnek a válasz A.21 mellékletében bemutatott és ebben az összefüggésben a fenti 143. pontban megvizsgált levelének a kivételével a felperes által bemutatott egyéb egyedi bizonyítékok a külföldön lévő tervekhez vonatkoznak. Következésképpen ez utóbbi bizonyítékok nem egészíthetik ki hasznosan a felperes 2014. február 20-i észrevételeihez mellékelte egyéb dokumentumokat, a felperest érintő korlátozó intézkedések és a forgalmának csökkenése közötti okozati összefüggés fennállása és mértéke tekintetében kellően biztos következtetések levonása érdekében.
- 147 Végezetül még annak a feltételezésével is, hogy az ilyen okozati összefüggés kellő bizonyossággal megállapítható az érintett korlátozó intézkedéseknek – amelyek *per definitionem* a felperes gazdasági tevékenysége szabad gyakorlásának a korlátozását célozzák – magának a létezéséből, a felperes nem

mutatott azonban be olyan bizonyítékokat, amelyek lehetővé teszik az őt ért kár nagyságának az értékelését. A felperes ugyanis nem terjesztett elő olyan információkat, amelyek lehetővé teszik egyrészt forgalmának az őt érintő korlátozó intézkedéseknek tulajdonítható csökkenése arányának az értékelését, másrészt pedig az ilyen csökkenés miatt az őt ténylegesen ért kár összegének a meghatározását. Márpedig az ilyen információk a jelen ügyben annál is inkább szükségesek, mivel a benyújtott dokumentumok szerint az említett intézkedések nem érintették ugyanolyan módon a felperes nyereségességét mint a forgalmát.

- 148 A fentiekre tekintettel el kell utasítani a felperesnek a kereskedelmi kapcsolatoknak az európai szállítói általi megszüntetéséhez kapcsolódó kifogását anélkül, hogy szükséges lenne a felperes 2014. február 20-i észrevételei mellékletében bemutatott bizonyítékok – Tanács által vitatott – elfogadhatóságának a vizsgálata.
- 149 Végül az őt ért nem vagyoni kár címén 50 000 euró kártérítést kell megítélni a felperesnek, valamint el kell utasítani a vagyoni kár megtérítése iránti kérelmét.

A kamatokról

- 150 A felperes kamatok felszámítása iránti kérelmét illetően meg kell jegyezni egyrészt, hogy a megítélt kártérítés összege a jelen ítélet kihirdetésének a napjáig veszi figyelembe a felperest ért nem vagyoni kárt. Ilyen körülmények között nem szükséges kamat megítélése az e napot megelőző időszakra.
- 151 Másrészt a Bíróság ítélkezési gyakorlata alapján a kártérítés összegére késedelmi kamatot lehet felszámolni a kártérítési kötelezettséget megállapító ítélet kihirdetésének napjától kezdve (lásd ebben az értelemben: Dumortier és társai kontra Tanács ítélet, EU:C:1979:223, 25. pont és 2000. január 27-i Mulder és társai kontra Tanács és Bizottság ítélet, C-104/89 és C-37/90, EBHT, EU:C:2000:38, 35. pont; 2008. november 26-i Agraz és társai kontra Bizottság ítélet, T-285/03, EU:T:2008:526, 55. pont). Az ítélkezési gyakorlatnak megfelelően az alkalmazandó kamatláb az Európai Központi Bank által az érintett időszakban az irányadó refinanszírozási műveletekre alkalmazandó kamat két százalékponttal növelt összege (2005. július 13-i Camar kontra Tanács és Bizottság ítélet, T-260/97, EBHT, EU:T:2005:283, 146. pont és Agraz és társai kontra Bizottság ítélet, EU:T:2008:526, 55. pont).
- 152 Ilyen körülmények között azt a következtetést kell levonni, hogy a Tanács a jelen ítélet kihirdetésének napjától kezdve a megítélt kártérítés teljes kifizetéséig köteles késedelmi kamatot fizetni, melynek mértéke az Európai Központi Bank által az irányadó refinanszírozási műveletekre az adott időszakban megállapított kamat két százalékponttal növelt értéke.

A költségekről

- 153 Határozni kell egyrészt a fő eljárás költségeiről, másrészt pedig az ideiglenes intézkedés iránti eljárás költségeiről, amelyekről a 2011. szeptember 28-i Safa Nicu Sepahan kontra Tanács végzésben nem határoztak (T-384/11 R, EU:T:2011:545).
- 154 E tekintetben az eljárási szabályzat 87. cikkének 3. §-a értelmében részleges pernyertesség esetén a Törvényszék elrendelheti a költségeknek a felek közötti megosztását vagy azt, hogy a felek mindegyike maga viselje saját költségeit.
- 155 A jelen ügyben a Tanács pervesztes lett a felperes neve felvételének a megsemmisítése iránti kérelem, valamint a kártérítési kérelem egy része tekintetében, miközben a felperes pervesztes lett különösen ez utóbbi kérelem nagy része tekintetében. Ilyen körülmények között úgy kell határozni, hogy a Tanács a saját költségein kívül viseli a felperes részéről felmerült költségek felét, utóbbi pedig viseli saját költségeinek a másik felét.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (első tanács)

a következőképpen határozott:

- 1) **A Törvényszék megsemmisíti a Safa Nicu Sepahan Co.-ra vonatkozó részében:**
 - az Iránnal szembeni korlátozó intézkedésekről szóló 961/2010/EU rendelet végrehajtásáról szóló, 2011. május 23-i 503/2011/EU tanácsi végrehajtási rendelet I. melléklete I. része B. pontjának 19. pontját;
 - az Iránnal szembeni korlátozó intézkedésekről és a 961/2010/EU rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2012. március 23-i 267/2012/EU tanácsi rendelet IX. melléklete I. része B. pontjának 61. pontját.
- 2) **A Törvényszék kötelezi az Európai Unió Tanácsát a Safa Nicu Sepahan részére az utóbbit ért nem vagyoni kár címén 50 000 euró összegű kártérítés megfizetésére.**
- 3) **A Safa Nicu Sepahan részére fizetendő kártérítéshez a jelen ítélet kihirdetésének napjától kezdve az említett kártérítés teljes kifizetéséig késedelmi kamatot kell fizetni, amelynek mértéke az Európai Központi Bank által az irányadó refinanszírozási műveletekre megállapított kamat két százalékponttal növelt értéke.**
- 4) **A Törvényszék a keresetet az ezt meghaladó részében elutasítja.**
- 5) **A Tanács maga viseli a fő eljárás és az ideiglenes intézkedés iránti eljárás során felmerült saját költségeit, valamint a Safa Nicu Sepahan részéről az ugyanezen eljárások során felmerült költségek felét. A Safa Nicu Sepahan maga viseli a fő eljárás és az ideiglenes intézkedés iránti eljárás során felmerült saját költségeinek a felét.**

Kanninen

Pelikánová

Buttigieg

Kihirdetve Luxembourgban, a 2014. november 25-i nyilvános ülésen.

Aláírások

Tartalomjegyzék

A jogvita előzményei	1
Az eljárás és a felek kérelmei	3
A jogkérdésről	4
1. A felperes nevének a szóban forgó jegyzékekbe történt felvételének a megsemmisítése iránti kérelemről	4
2. A felperes „leányvállalatai” nevének a szóban forgó jegyzékekbe történt felvételének a megsemmisítése iránti kérelemről	6
3. A kártérítési kérelemről	6
A Tanácsnak felrótt magatartás jogellenességéről	7
A kár ténylegességéről és az okozati összefüggés fennállásáról	9
A nem vagyoni kárról	10
A felperes bizonyos bankszámláinak a megszüntetéséhez, valamint az euróban történő fizetéseinek az európai bankok általi felfüggesztéséhez kapcsolódó vagyoni kárról	12
A kereskedelmi kapcsolatoknak a felperes európai szállítói általi megszüntetéséhez kapcsolódó vagyoni kárról	13
– A Mobarakeh Steel Companyval fennálló szerződésről	14
– A Szíriában az Eufrátesz gátja villamosenergia-berendezésének a korszerűsítésére vonatkozó szerződésről	15
– A villamosági alállomások Kunduzban és Baglánban (Afganisztán) történő megépítésére vonatkozó szerződésről	15
– A felperes által bemutatott egyéb tényezőkről	16
A kamatokról	18
A költségekről	18